

som tidligere er gaaet ind til Centraladministrationen, herefter træffes ude omkring i Distrikterne. Og det hilser jeg med Tilfredshed, for i Almindelighed er det dog fornuftige Mennesker, som sidder ude omkring, og de vil sikkert vide at træffe gode og forstandige Afgørelser.

Man har i det høje Folketing været inde paa Spørgsmaalet om en Reduktion af Antallet af Overpostinspektører. Jeg er noget ængstelig ved at drage dette Krav alt for stærkt frem; jeg tror nemlig, at Overpostinspektørerne ude omkring — det er i hvert Fald den Erfaring, jeg har høstet — gør et ret stort og godt Arbejde, og hvis man virkelig ønsker Afgørelserne truffet ude i Distrikterne, saa tror jeg, man skal være varsom med at indskrænke Antallet af dem, som faar med Afgørelserne at gøre. Man kan jo ikke, som et gammelt Ord siger, faa baade i Pose og i Sæk, og derfor tror jeg ikke, det vil være rigtigt at gaa til nogen stor Indskrænkning i den Henseende.

Det er muligt, at den Forenkling og den Personaleformindskelse, det her drejer sig om, kan føre til noget af det, jeg har nævnt, og i saa Tilfælde hilser jeg den med største Tilfredshed. Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa Enkeltheder i Forslaget, og det saa meget mindre, som det nødvendigvis maa være Ministeriet, der tilrettelægger Ordningen; hvad Rigsdagen kan gøre, er at anvise en Grundlinie, men det rent tekniske med Hensyn til Ordningens Tilrettelægning maa man overlade til Administrationen. Forslaget tilfredsstiller mig fuldt ud, og heller ikke jeg har næret Ønske om at faa det sendt i Udvalg.

Saa vel den højtærede Minister som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet var inde paa Spørgsmaalet om Personaleafskedigelser. Jeg er for saa vidt enig med den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, og jeg fik det Indtryk, at den højtærede Minister ogsaa i nogen Grad var enig i, at man skulde undgaa Afskedigelser i større Udstrækning, end det vilde være naturligt, ja, jeg kan gerne sige, ikke alene naturligt, men i det hele taget Afskedigelser i stor Udstrækning. Man gaar jo i saa Fald ind paa at give Ventepenge i en vis Aarrække; naar saa disse Aar er gaaet, og man ikke er i Stand til at ansætte de paagældende igen, ja, saa har man Pensionsbyrden, og det, tror jeg, vil være en i højeste Grad uheldig Ordning. Det er en kendt Sag, at der i adskillige Aar indenfor Telegrafvæsenet har været en Del overflødig Personale. Den ærede Ordfører for Partiet

Venstre mente, at Grunden hertil maaske kunde være den stærke Udvikling dels af Telefonvæsenet, dels, nu i den allerseneeste Tid, af Radioen, og det kan naturligvis være rigtigt til en vis Grad, men jeg gør dog ogsaa opmærksom paa, at Telegrafvæsenet i Krigstiden var saa overbebyrdet med Arbejde, at det den Gang var nødvendigt at antage en Mængde Arbejdskraft. Det var oven i Købet saadan, at de paagældende nægtede at gaa ind i Telegrafstaten, medmindre de kunde faa fast Ansættelse, af den simple Grund, at de paa det Tidspunkt kunde opnaa betydeligt højere Lønninger indenfor det private Erhverv end i Telegrafstaten, hvorfor de ræsonnerede som saa — hvad man i og for sig ikke kan bebrejde dem: For saa vidt vi skal gaa ind i Telegrafvæsenet og nøjes med en mindre Løn, ønsker vi ogsaa at sikre os i nogen Grad for Fremtiden. Dette, tror jeg, er en af Aarsagerne, og maaske den allervæsentligste, til, at man i Øjeblikket har et saa stort Personale i Telegrafstaten, som Tilfældet er. Men jeg henstiller altsaa i Lighed med andre Ordførere, at de Afskedigelser, som er nødvendige, maa blive foretaget saa lempeligt og saa hensynsfuldt som overhovedet muligt fra Administrationens Side.

Jeg skal slutte, som jeg begyndte, med paa mit Partis Vegne at give Lovforslaget vor afgjorte Tilslutning.

Ministeren for offentlige Arbejder (Stensballe): Jeg vil gerne takke de ærede Ordførere for den yderst velvillige Modtagelse, de har givet Lovforslaget. Til det ærede 7de tingvalgte Medlem (J. V. Christensen) skal jeg sige, at jeg tror ikke paa Muligheden af en Sammenslutning af de tre Etater administrationsmæssigt set. Derimod finder der en ekspeditions-mæssig Sammenslutning Sted rundt omkring, idet der paa adskillige Jernbanestationer foregaar baade Telegraf-, Post- og Jernbaneekspedition, en Ordning, jeg i og for sig personlig, hvor den kan lade sig gøre, finder rigtig, ikke blot af Hensyn til Publikum, men ogsaa af Hensyn til Jernbanerne; thi jeg tror, at der i det, at Folk skal henvende sig der for Postvæsenets Vedkommende, ligger en Støtte for Jernbanerne.

Det ærede Medlem spurgte, hvad det vilde koste at flytte Stationerne. Det er ikke let at svare paa i al Almindelighed. Forholdene er saa forskellige. Det afhænger af, om det er en lille eller en stor Station, der er Tale om; om der er stor eller lille Afstand mellem de nuværende